

Ketabton.com

هغه چاته ډالۍ چې مينۍ ته اړتيا لري!

هغه چا ته چې راته يې وایل ژوند دمینه لپاره وکړه او مینه دخداي لپاره!

او هغه چاته چې په خپلو نازکو سوتو زموږ ددی کتاب هره پاڼه اړوي او لولي!

په اخر کی هغه چاته ډالۍ چې چې راته قلم په لاس کی راږي او لیک او لوست یې راښودلی دی!

په احترام

پیره پیره مننه!

ستاسو کوچنی ورور دخداي عاجزه بنده

محب الرحمن ««عزیزی»»

په کتاب خو خبرې

هر څوک کولای شي خپل افکار او خیالات په عادي ژبه څرگند کړي؛ خو په هنري ژبه د خپل پیغام او مفکورې انتقالول ځانگړی ځواک او استعداد غواړي، چې دغه وړتیا په شاعرانو کې لیدل کېږي. شاعرانو تل هڅه کړې چې د ټولنې ناخوالې، حقیقتونه، ارزښتونه، انتقادونه او نور مقابل لور تر غوږونو ورسوي. پښتانه شاعرانو هم د تاریخ په بیلابیلو دورو کې د وخت له غوښتنو سره سم هر اړخیز شعرونه ویلي دي. د دغو شاعرانو له ډلې څخه ښاغلي حاجي گل ثمرزی، مبین اظهار، حمیدالله هاند، محب الرحمن عزیز، کیهان حقپال، هدایت ازموڼ او نورو ښاغلو شاعرانو په ابتکاري او نوښتي بڼه د «تخیل شپه» تر سرلیک لاندې غزلیزه شعري ټولگه چمتو کړې، چې د ساختار او جوړښت له مخې د نورو شعري ټولگو سره جوت توپیر لري. دوی لومړی د غزل د مطلع لپاره د یو مشهور شاعر یو بیت راوړي او بیا هریو شاعر په خپلو بیتونو سره غزل ور بشپړه کړې ده. یعنې یوه غزل د څو شاعرانو د بیتونو مجموعه ده، چې د هر بیت لاندې د شاعر خپل نوم راوړل شوی دی.

د منځپانګې له مخې پدغې شعري ټولگه کې اخلاقي، اجتماعي، انتقادي، هیواد پالنې موضوعات راوړل شوي دي؛ خو د غنايي غزلو برخه یې ډېر غالبه او درنه ده، چې زه په نورو اړخو یو څه څرگندونې کوم لومړی د وطنپالنې په اړه د شاعر څرگندونې.

محبت شاداب د خپل پلارني ټاټوبي لغمان په محبت کې دومره غرق دی، چې سمسور لغمان ورته جنت جنت ښکاري لکه چې وایي:

زه ور باندې فکر د جنت کوم

زه چې مې ښایسته لغمان ته وگورم

ښاغلي ثمرزی بیا د گران هیواد په میرانو نخر کوي او دښمنانو ته د اختار په ژبه تاریخي میراثي وریادوي، چې دغه موضوع په شاعرانه نړۍ کې داسې انځوره وي.

ما پسې مه راځه قسم په خدای ارمان به وکړې

افغانستان یه تالا به شي زه داسې يم

ښاغلی حقېال د مینتوب له سرکندانۍ توبې وباسي او د خپل یار له کلیوالو شکایت کوي لکه چې وایي:

نشته پکښې خوب خدایه توبه توبه

ورک کړې مینتوب خدایه توبه توبه

یاره ستا د کلي په خلکو کې

نشته سړیتوب خدایه توبه توبه

ښاغلی محب الرحمن عزیزى بیا دهیواد جوړیدل او ابادی یواځې او یواځې په انسانی مینه او محبت پورې تړې او په کوم انداز وایي:

له یو اوبله څار نشوو لاسو د محبت ورنکړو

خاوری جوړ به دا ښار شی په نفرتونو

دا یی دلیوانی د مینه پیله ده چپ له خپله مور یعنی مجازی مور وطن سره

بی لری! همدغه عزیزى په بل ځای کی بیا داسې په ډاډ سره وایی کچری
مور مینه وکړو نو جنگ نفرت او بدبختی ټولی خپل کاریه څی څی او
انسانان خپل ورځني کار مخ په وړاندې وړی! څومره ښکلی انداز کی
وايي:

که مو ده مینه او محبت لاسونه ور که قسم ده!

جنگ به نه وی، له خلکو به د جنگونه پاتې کیږي

اظهار صیب بیا ددې عصر د جونو ناویتوب ژړوي او دغه حقیقي منظر په داسې ساده الفاظو وړاندې کوي
چې هرچاته د خپل کلي ناوې کونډې وربادوي:

ن چې شي واده سبا بیا کونډه شي

داسې ناویتوب خوب خدایه توبه توبه

ښاغلی مومن خاطر په څه ښکلی انداز د صیمي او مینه ناک ملگرو ستاینه کوي او دغه ډول یاران چې
محبت لري نفرت نه لري ترې څارېږي:

قربان قربان هغویارانو، نه شم

چې محبت ورځني نفرت نه ورځي

ښاغلی سلیم زنداني بیا داسې وایي

که نفرت یوه ذره وي نو هم ډیر وي
 محبت چې خومره ډیر شي بیا هم کم وي
 حمیدالله هاند صیب بیا له موجوده انقلابي وضعیت او ناخوالو څخه سر ټکوي او دغه انځور د شعر په ژبه داسې وړاندې کوي:

ای انقلابه دا دې څه وحشت راوړی دلته
 چې غبرکې غبرکې جنازې له ننګرهاره وځي
 ښاغلی فرهاد صافی د الله تعالی طبیعي خلقت په شاعرانه دنیا کې په څه ناز کو تشبهاو انځور وي، لکه چې واي:

لکه گلاب چې د یوې ورځې په بوتي کې وي
 د ځینو خلکو په والله چې انګي داسې وي
 ښاغلی توحید سهاک د هیواد غداران او خاینان د شعر په ژبه داسې غندي او د دوي په سپړتوب او انسانیت شکمن ښکاري لکه چې واي:

چې د ولس په وینو ګټه خپل بچو ته کوي
 فیصله تاسو وکړئ ته او خدای سړي داسې وي
 ښاغلی ثمرزي بیا د رشوت په هکله انتقاد نظر د شعر په ژبه داسې وړاندې کوي:

اخله رشوت او شرم نه لرم
 څنګه به مې خپل وجدان ته وګورم
 اظهار صاحب او حضرت الله پرهر د دریدلي او کړیدلي ولس باندې د جګړې وضعیت اغیزې د شعر په ژبه داسې منعکس کوي او واي:

د چا ابا دچا ادې د چا خورکۍ مړه شوې
 دلته جګړه ده دلته غم هره شیبه خانه
 مونږه بلها بلها دردونه تیر کړل و موژړل
 مونږ هم بلها جنازې یوړې په اوږه خانه
 همدا راز احسان زیارمل په وطن کې د جګړو او باروتو ډېروالی په داسې زړه راښکونکي انداز سره انځوروي
 دا نن چې خومره کش لري باروت په دې وطن کې
 یو وخت چې د بنګړیو کاروبار وه داسې نه وه

د تخيل شپه

اغلي خديجه سهار د کاونډيو هيوادونو په ځانگړي توگه د پاکستان له کرغېرن سياست ته اشاره کوي او وايي:
ای بي ايمانه پاکستانه د انگليس بچيه
نوم اسلامي لري خو لږ اسلام په تا کې نشته
بناغلي محب الرحمن عزيزي بيا دهيواد جوړيدل او ابادی يواځی او يواځی په انسانی مينه او محبت پوری تړي او
په کوم انداز وايي:
له يو اوله څار نشو ولاسو د محبت ورنکړو

خاوری جوړ به دا بنار شی په نفرتونو

د « تخيل شپه » غزلیزې ټولگې په څو غونډو څه لنډې څرگندونې وشوي، نور نو خپله ليکنه نه غځوم، خو يو
يادونه اړينه بولم هغه دا چې زموږ شاعري بايد د مجازي مينې پرځای په حقيقي عشق ولاړه شاعري وي ځکه
حقيقي مينه تلپاتې او نه فنا کيدونکې مينه ده لکه چې په پښتو لنډۍ کې وايي:

مينه د خدای او رسول ښه وي

دا نورې مينې ېې وفا تيرې به شينه

ښوونيار خان الله دوران

د لغمان عالي دارالمعلمين د پښتورڼې او ادب څانگې استاد

غزل

ماښځن تن مې د پرې انډيوالان وه
يو څو ستوري مې د شپې انډيوالان وه
اجمل اند

لغماني شکرته مې پرې خوږې
ټولگيوال مې د نن شپې انډيوالان وه
حاجي گل ثمرزی

هغه شهيد عسکر به خدای وبخى کنه ؟

له هغه سرله ډيرى مودې انډيوالان وه

محب الرحمن عزيزی

چاپه صدق يارانۀ راسره وکـــړه
خو دا ځينې مې د خوږې انډيوالان وه
کيهان حقپال

دا چې اوس له ما نه ليرې ليرې گرځي
دا مې ټول د ميکدې انډيوالان وه
حميدالله هاند

ځينو خرڅ کړم ځينو واخيستم صاحبه
ځينې ځينې مې د خولې انډيوالان وه
فرمان الله دانشيار

ما د زړه په وينو مينه درته درکـــړه
خو بس ستا يو سل او درې انډيوالان وه
هدايت الله ازمون

غزل

هغه زړه چې ستا د عشق په اور بکاب دی

که مرهم ورباندې کیږدې ډیر ثواب دی

عبدالرحمن بابا

په دیدن پسې یې خود بې صبره کیږم

چې جانان مې بنایسته گل د گلاب دی

حاجی گل ثمرزی

میننه نه کوم میننه نه کوم میننه نه کوم

دا زما د غصه ناک جانان خواب دی

صداقت ساحل

دروازې نه لږ راوځه مړاوی کیږي

ما راوړی درته وایې خله گلاب دی

هدایت ازمون

دغو خلکو د پاچا سپکاوی کړی

چې راغلی اوس پرې هر قسم عذاب دی

مبین اظهار

ستا د زړه سکون مسته موسیقی ده رباب دی

زما لپاره بیا قران غوندی سپڅلی کتاب دی

محب الرحمن عزیزى

که تور راباندې لکي او که مـرم په بارانه کې
نن ډیرې صبره شوی یم درځم په بارانه کې
عبدالرحیم روغانی

خواره نه خورم اوبه نه څښم همدې باندې ژوندی یم
غمـونه چې له هر لوري نه خورم په بارانه کې
حاجی گل ثمرزی

ته نه یې یخه شپه ده تنه یې دې لیونی کـرم
نو ځکه تصویرونه دې نن وړم په بارانه کې
محبت شاداب

ښه ووايه چې ستا ورسره څه رشته نغښتي
يادېږي مې يادېږي مې ځان خورم په بارانه کې
هدایت ازمون

دا زه هم عجیبه غوندې انسان یم ملـگرو
زه خـيال د شاعرۍ تل جوړوم په بارانه کې
مبین اظهار

ای ده الهام بنایپری اوس تللی شی اجازه ده درته

بیاماننام راشه دشاعري طرحه درکوم په بارانه کي

محب الرحمن عزیزى

غزل

ستا محبت دی لکه اور داسې
زما پي رنځ کړو لکه سکور داسې
خاطر افریدی
ودې لیدم څنگه مې واخیستله
خوله درنه اخله په زور داسې
حاجی گل ثمرزی
زخمي زخمي زړه په گوگل کرځوم
ستا په لیدلو شي تکرور داسې
محبت شاداب
ته پکښې اوسې گلورین جانانه
زما زړگی دی لکه کور داسې
صداقت ساحل
دلته مړه کیږي دلته بیا هم راځي
دوی ته جوړ شو لکه کور داسې
مبین اظهار

غزل

نه په دعا نه په هنر کـــــــــــــــــيږي
 عشق د سر لوبه ده په سر کـــــــــيږي
 صاحب شاه صابر
 مجبوره ځوان ځوی مجرده زور کړم
 واده په لس لکه ولور کيږي
 حاجي گل ثمرزی
 نن یو کوچني ماشوم خپل مور ته وویل
 پلار مې راځي شکر اختر کيږي
 مبین اظهار
 د اسمانونو د بنایست تمــــــــــــاشه
 زما د سترگــــــــــــو په تـغـر کيږي
 شمس الرحمن ناتار
 د داسې ورځــــــــــــو ارمـانـجن یمه چې
 د حق نارې له هر مېر کـــــــــيږي
 حمیدالله هاند

ستا خبر غلظه ده منطق هم درسره نه منی

زه خو اویم مینه هم په سمه هم په غر کيږی

محب الرحمن عزیزى

غزل

بلومه په ډیرو کـښې دعا گانې

نیمه شپه مې په لیمو کـښې دعا گانې

پیر محمد کاروان

دخزان توبې زموږ نه قبلـیږي

راشئ و کړو په سپړلو کې دوعـا گانې

حاجی گل ثمرزی

همیش راته دوعـا کوه مورجانې

شته ستا لیمو ستا ورغو کـښې دعا گانې

محمد عاصم ساجد

یوسړی مې چیرته خوښ نشو خپل ژوند کې

ما هم وکـړې ډیرو زړو کې دعا گانې

مبین اظهار

داستا مینې په خدای داسې لیونی کـرم

چې کـوم اوس په نغمو کې دعا گانې

احسان زیارمل

ستا لپاره ای ظالمه داسې کـرځم

تل کوم په زیارتو کـې دعا گانې

خد یجه سهار

ترتا رسی کنه؟ اوس یی هم دقبلیدو په امید یو!

څنگه به قبلی شی نفرتونوکی دعا گانې

محب الرحمن عزیزی

غزل

لکه تیاره مې درنا تصویر ته ډیر وژړل
 نن مې دهغه بې وفا تصویر ته ډیر وژړل
 جلال امر خیل
 موریم وهلی تسلي راته خوګ نه را کوي
 مامې دخپل شهید بابا تصویر ته ډیر وژړل
 احسان زیار مل
 دچاپه یاد کې مې اوبښکېندنې بندې سلګې
 په جدایي مې دلایلا تصویر ته ډیر وژړل
 فرمان الله دا نشیار
 تپه تیاره وه خاموشي وه اواز د مې
 تا پسې بیا هغه نن بیا تصویر ته ډیر وژړل
 لعلن تلاش-
 ټول ترینه لارل یو انسان پکې پخوانه پروت وه
 نن مې دخپل زړه د صحرا تصویر ته ډیر وژړل
 محبت شاداب
 په کومه ورځ چې تا زما د زړه نه کډه وکړه
 ما په دې جرم د کاه تصویر ته ډیر وژړل
 مبین اظهار

غزل

ډیر په حیرانی اسمان ته وگورم
 زه چې خپل بڼایسته جانان ته وگورم
 عثمان علی عثمان
 اخله رشوت او شرم نه لرم
 څنگه به مې خپل وجدان ته وگورم
 حاجی گل ثمرزی
 زړه باندې مې درد راشي اخ وکړمه
 زه چې ستا رېښې گړوان ته وگورم
 مومن خاطر
 زه ور باندې فکر د جنت کوم
 زه چې مې بڼایسته لغمان ته وگورم
 محبت شاداب

د سترگو درد می ایله ورسر ورکشی

زه چی په سترگو بڼایسته قران ته وگورم

محب الرحمن عزیزى

نیغ مې د اړو سپرغی تر سترگو شي
 ته چې چې او زه مې ځان ته وگورم
 هدايت الله ازمون
 زه خپل ماشومتوب انځوروم پکې
 کله چې د ژوند رومان ته وگورم
 مبین اظهار

زړه کې مې عجب شانتې احساس راشي
 کله چې بڼایسته انسان ته وگورم

کپان حقپال

غزل

خیرې گریوان پورې مې خاندې ماشومان کلي کې

لیونۍ بیا په کانونو ملي ملنگان کلي کې

سمیع الله ترون

توبه توبه نور به په ژوند کې مخې ته نه ورغمه

خسر وهلی مې خو درانه سوکان کلي کې

حاجي گل ثمری

په سرک ناست دی په سر خاورې بادوي وې گورئ

غلو ظالمانو پې لوت کړی ده دوکان کلي کې

شادابه ځکه زنده کي راباندې سور اور شوله

بنار ته راغلی مې پاتې مې جانان کلي کې

محبت شاداب

ای د توپک سرپه دا څنگه کاني دې وکـ

څنگه اوس وژني په یو نوم بل نوم ځوانان کلي کې

مبین اظهار

بس دمیڼه اومحبت اوازی تری تردیره پورته کیږی

ټول را ټول چی شی شاعران اوهغه یارن کلی کی

محب الرحمن عزیزى

غزل

مینه چې نه وه اندېښنه مې نه وه
بې غمه ژوند وه وسوسه مې نه وه
ډاکټر اسرار اسرار

په لمرې وچ کې د شهید ورور جسد
بلا غریب وم هدیره مې نه وه
احسان زیارمل

مزل کوم منزل ته نه رسیږم
ژوند مې تیاره لاس کې ډیوه مې نه وه
محبت شاداب

زما به هیر نه شي هغه وختونه
شپه د باران وه خو کوټه مې نه وه
مبین اظهار

مکتب ته نه تلله بې وسه ومه
لاس کې قلم شاته بکسه مې نه وه
محمد عاصم ساجد

غزل

خپل درد راته یادېږي خپل درمـان راته یادېږي
د مینې کیسې مه کـــوئ جانان راته یادېږي

اسرار اتل

نور هر څه مې هیر شوي دي لیل مسافری کې
بس یو د ستا د سرو شونډو پیزوان راته یادېږي

سمسور ثمرزی

الماری یې څنک په څنک وې یو کې شهد بل کې زهر
ازمونه هیر مې نه ده دا دو کـــان راته یادېږي

هدایت ازمون

چې پیل یې ستا د نوم په خوړو تورو باندې کیږي
هر چاته ځکه وایم چې باران راته یادېږي

حمیدالله هاند

سیل به هم بې واکه وه کـــه یاد دې وي جانانه
نیوم به دې په زړه پورې قـــربان راته یادېږي

اکرام الله عادل

زه خپله حیران پاتې یم چې څنگه داسې کـــېږي
د یو سړي له نوم سره خفـــګان راته یادېږي

مبین اظهار

کال

۱۳۹۷

غزل

زړه به دې نه وي خو رضا به شې زه داسې يم
 مـــــاسره مه کيښنه زما به شې زه داسې يم
 ممتاز اور کړی

ورکـــــوه مينه مټن زړه ته مې دعا ترې اخله
 گـــــوره د دې دنيا پاچا به شې زه داسې يم
 حميدالله هاند

زمـــــا بې سره ليونتوبه ستا د خپلولو مخه
 نور د الله خوبنه د چا به شې زه داســـــې يم
 اکرام الله عادل

د حسن پرخ دې ملایکـــــې ماته مه رسوه
 د گرمو گرمو اوښکو څاه به شې زه داسې يم
 هدايت ازمون

ما پـــــې مه راځه قسم په خدای ارمان به وکـــــړې
 افغانستان يم تالا به شې زه داســـــې يم
 حاجي گل ثمرزی

ما د مینې مدرسه درته پرايستهـــــې والله
 که ته راځـــــې، پکې ملا به شې زه داسې يم
 کیهان حقیال

ځان ترې نه خلاص کړه نور زما له خاورې کډه وکړه

کنه په خدای چې ټول تباہ به شي زه داسې یمه
مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

په ښارونو کې غم زیات دی کلیوالې
نور درنځه زړه مې مات دی کلیوالې
قیس هاشمي

درد غمونه ډیر سوچونه مې دي ژوند کې
بې مانا مې د ژوند کارت دی کلیوالې
خدیدجه سهار

داده وحسن خیرات خواره چیرته درومی

بیا ده وحسن چیرته زکات دی کلیوالې

محب الرحمن عزیزی

دا شیخان شیخان بیا چیرته چیرته درومي
دا په کوم ځای کې خیرات دی کلیوالې
مبین اظهار

د ښارخو پرېږده چې د کلي مې زړه تور دی
بس دا زړه مې ولې مات دی کلیوالې
هسلن تلاش-

زړه مې پککول سترګې مې جام درته ولاړم
ستا دیدن راته خیرات دی کلیوالې
محبت شاداب

دې ملنک کړه ځواني خاورې ستا په یاد کې
دا په ملا باندې چې قات دی کلیوالې
احسان زیارمل

د غره سړی شومه د غره سره به مینه کوم
 نور د کلي مې زړه مات دی کلیوالې
 محمد عاصم ساجد

۱۳۹۷

کال

غزل

د چا سترگې د چا زړه ورباندې سوځي
 اور چې بل وي پښتانه ورباندې سوځي
 بختیار ساحل

څوک چې ژوند، وخت او ځان نه پېژني

دوڼیا چې اور اخلي همغه ورباندې سوځي

محب الرحمن عزیزی

د بیلټون دا ترمې اوبښکې ستا په یاد کې
 چې توپومه یې بلنه ورباندې سوځي
 حمیدالله هاند

د گریوان تنې مې ټولې درته راوړې
 لږ وژاړه که دې زړه ورباندې سوځي
 شمس الرحمن ناتار

دا پلۍ پلۍ لاسونه چې مې گــــورې
 ته او خدای چې زړه دې نه ورباندې سوځي
 کیهان حقپال

خیال مې ډوب دی عشق څه دی نو ازموڼه
 عاطفه د ژوندانه ورباندې سوځي
 هدایت ازمون

نن جومات کې خپل ملا صیب راته وویل
 ځوانه بد مه کوئ چې ښه ورباندې سوځي

مبین اظهار

ثمرزی ستا لیونۍ مینې ملنک کړ
 اوس یې گوره که د زړه ورباندې سوځي
 حاجي گل ثمرزی

۱۳۹۷

کال

غزل

د مینانو خومره خیال ساتي
 چې بلې شمې په دیوال ساتي
 حبیب الله بیتاب
 ځوانه له زړه نه دې هرڅه اوباسه
 ذکيه د ستا په نوم د ستمال ساتي
 ذکيه درد

نه مې پرېږدي نه راته مینه راکۍ
 بس یوه پیغله مې دا حال ساتي

مبین اظهار

مټن چې مینې ته ارزښت ورکوي
 د معشوقې به حتماً خیال ساتي
 پیمان صابري

مایې د مینې نه توبه کړې ده
 دا لا تراوسه مې د ستمال ساتي
 احسان زیارمل

غزل

چې دا څنگه دا په څه خورمه ملگرې
 د لاسونو دې خواږه خورمه ملگرې
 سرداراغا کليوال

غوا چې لنکه شوه زما برخه به رالېږي
 زما خوښيږي زه ور که خورمه ملگرې
 حاجي گل ثمرزی

دا به ستا د انکار وجه وي چې لار کې
 تيند کونه اوس پاڅه خورمه ملگرې
 حميدالله هاند

دا چې رنک مې ورځ تربلې خرايېږي
 دا خو ستا په ياد کې زړه خورمه ملگرې
 کيهان حقپال

پلار دې لس لکه ولور راباندې کېښود
 دې ولور ته اوس ماغزه خورمه ملگرې
 مبین اظهار

د مکتب لار کې چې کومه جينۍ گورم
 بيا پرې ټوله شپه خپل زړه خورمه ملگرې
 مجيب مراد

غزل

انتظار او انتظار سړی لوگی کړي
یو انکار د خپل نگار سړی لوگی کړي
رفیع الله ریحان
چې همیش راته غوسه غوسه راگورې
مورې هغه بد اظهار سړی لوگی کړي
مبین اظهار
روغ سړی یم سترګې سړې گرځوم خلکو
د غمونو کاروبار سړی لوگی کړي
احسان زیارمل
ته غوسه یې ورته هغه درته خاندي
بس ملګرو داسې یار سړی لوگی کړي
محمد عاصم ساجد
ملامت نه یې چې ماته مخامخ یې
رپیدل دې بې بهار سړی لوگی کړي
خدیجه سهار

غزل

نشته پکښې خوب خدايه توبه توبه
ورک کړې مښتوب خدايه توبه توبه
موږن خاطر

ياره ستا د کلي په څلور کور کې
نشته سړيتوب خدايه توبه توبه
کيهان حقپال

نن چې شي واده سبا بيا کونډه شي
داسې ناوړتوب خدايه توبه توبه
مبين اظهار

خپله د ديدن ځای ته راتلۍ نشي
ما گني ناسوب خدايه توبه توبه
حاجي گل ثمری

خوند باندې د ژوند پوه شوی نه يم
عشق ده ليوتوب خدايه توبه توبه
مجت شاداب

وڅوړه ځواني راته په توکو کې
ستا دې پيغلوتوب خدايه توبه توبه
سمسور ثمری

نن يې څه په قهر راته وويل

ته او سریتـــــــــــــــوب خدایه توبه توبه
اکرام الله عادل

۱۳۹۷

کال

غزل

زړه شراب ماغزه شراب

ته شراب که زه شراب

حمیدالله هاند

ذات کې مې ضمیر ژاړي

خښمه زړه نا زړه شراب

احسان زیارمل

واه په یوولشتمه پېړۍ

سترگو کې رانجه شراب

هدایت ازمون

درد غلطوي پرې درد

اخلي په خپل زړه شراب

ذکيه درد

راپې کـــــــــــــره یوه بوسه

شــــــــوم اوبه اوبه شراب

عابد نثار

اوس بدل بدل شو وخت

نشته زما د زړه شراب

خدیجه سهار

پوه نشم په ځان باندې
شم لکه بانه شراب
مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې په بنو کې اشارت نه ورځي
خومره ساده ده محبت نه ورځي

مجیدالله خلیل

چا چې جهاد په مونږ فرض کړی دلته
هغه سړي ته اقامت نه ورځي

رفیع الله قاسمی

اوبه به اوباسی له شونډو نه دې
خویاره یو کس ته مهلت نه ورځي

حمیدالله هاند

څوک چې د مور اوپلار خدمت نه کوي

هغه انسان به په جنت نه ورځي

فرهاد صافی

لیونی که یې بس همدغه سړی

چې په کلو ورته ریاضیت نه ورځي

مبین اظهار

دغو دې ښار کې مینه جرم کني

څنگه ملا په دوی قامت نه ورځي

ذکيه درد

قــــربان قربان هغو يارانو نه شم
چې محبت ورځـــــــي نفرت نه ورځي
مومن خاطر

۱۳۹۷

کال

غزل

ټمکې ته گوري خوا سمان د سړي بڼه ډير راځي
په ناپامۍ کې تصويران د سړي بڼه ډير راځي
شهنواز باقر

د محبت لپاره هم ډېرې نارې اورو خو
دلته بس کرکې ته اذان د سړي ډير بڼه ورځي
هدايت ازمون

قسم دی چاته چې په مينه محبت وشي
داسې خبرې په وجدان د سړي ډير بڼه راځي
حميدالله هاند

رښتيا وينا کوي په مينه خپل ژوندون تيروي
پيره داځکه شاعران د سړي ډير بڼه راځي
خديجه سهار

د رقيب مخ ورباندې بد لگي کافرې بولي
خو ديار مخ لکه ايمان د سړي ډير بڼه راځي
عابد نثار

زمونږ په کلي کې د صلحې ترانې غږوي
زمونږ په کلي کې سازيان د سړي ډير بڼه راځي
مبين اظهار

که محبت مو کړی وی په ارزښت یی
ښه پوهیږی

دخدای په عشق کی عاشقان دسړي ډیر ښه راځي

محب الرحمن عزیزى

۱۳۹۷

کال

غزل

انگي يې دومره سره په څه سبب دي

عجيبه ده جتـونه په غضب دي

پير محمد کاروان

ماشومان مو يې تعليمه راوئړي

چه شوي ديوالـونه د مکتب دي

رفيع الله قاسمي

ارولۍ يې ترې بلـې وا ته شم

زما سترگي د دې ښکـلو په مذهب دي

کريم الله کرمي

دا شيخان له گـرمو شونډو نه خوند اخلي

دا شيخان اوس ميلـانه شوه په غضب دي

مبين اظهار

داچې تل کـوي خوړې خوړې خبرې

دا رښتيا چې شاعـران زما په مذهب دي

خديجه سهار

چی په وایناو اوگړنو کی غلطی درته نیسی !

په ساده ژبه یی درته وایم چی همدا ادب دی

محب الرحمن عزیزی

۱۳۹۷

کال

غزل

درد ته مې جامې بدلې کړې دي

مونږه خو نامې بدلې کړې دي

میوند درڅار

رب ته د ځواب دی څه چاره وکړه

دېرې دې وعدې بدلې کړې دي

هدایت از مون

نن یې راته بل انداز کې وکتل

نن یې ارادې بدلې کړې دي

کریم الله کریمي

نن هغه پنځـواـنـوا شان نشه نه یمه

نن مـې میکـدې بدلې کړې دي

حمیدالله هاند

بیایې د راتلو څخه انکار وکړو

بیایې ارادې بدلې کړې دي

فرهان صافی

ای سړیه پلار کـوـرته مې کله وږې

ځوی ته مې جامې بدلې کړې دي

خديجه سهار

بس دې ليونې په نوم مې پيژني

(ن) ماته نامې بدلې کړې دي

مبين اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

په تا مئين شومه په ځان پورې مې اورپورې کړ

د زلميتوب په هر ارمان پورې مې اورپورې کړ

اکبر هوتي

طالب، دولت مې سره يو کړل دغه کار مې وکړ

هند شو خوشحاله پاکستان پورې مې اورپورې کړ

مبين اظهار

د ورور واده کې مې عجيبه تماشه جوړه کړه

ځان مې سينگار کړ په هر ځوان باندې مې اورپورې کړ

خديجه سهار

د کبر حد دې زه تر دې حدونو راوستم

د محبت په سر عنوان باندې مې اورپورې کړ

هدايت ازمون

تا چې راوړی وه پيزوان راته له بناره ياره

چې مې په پوزه کړ هر ځان باندې مې اورپورې کړ

ذکيه درد

ستا د عشق شېگرو وصال ته ورسولم دغه ده اخر

ستا په وصال کی په هجران باندی می اور پوری کر

محب الرحمن عزیزی

۱۳۹۷

کال

غزل

ترینه تپوس کولای نه شم پریشانه به شي
ډیره ناز که ده د مینې دنیا ورانه به شي

عبدالرشید رشید

ما فکر نه که چې اوبنګې به مې وپېږي
مینه به دومره شي چې زیاته له بارانه به شي
کریم الله کریمي

دا بدبخت څوک دی کوي داسې بنیرا ملنګ ته
ورته ووائی چې چې خلاصه له ایمانه به شي
حمیدالله هاند

ما پرې تعویز کړی مورجانې ته نن بیا لاره شه
دا وخت امکان لري هغه چې مهربانه به شي
مبین اظهار

د زنده گۍ ډيوې به بلې شي روښانه به شي

د ژوندانه کشتۍ په خپله لار روانه به شي
شمس الرحمن ناتار

محبه! دخپل دژوند ترڅي خاطرې مه يادوه

عزیزی گوره نن خوشحاله ده پریشانه به شی

محب الرحمن عزیزی

۱۳۹۷

کال

غزل

ځکه مې ستړي اسويلي درېسې ياره وځي
څوک مې د زړه ښار ته راځي او څوک له ښاره وځي
رياض الله شفق

دا ته چې ځان سينگاروي کودر ته درومي
ياره خود به درېسې ځوانان له کاره وځي
رفيع الله قاسمي

ای انقلابه دا دې څه وحشت راوړی دلته
چې غبرگې غبرگې جنازې له تنگهواره وځي
حميدالله هاند

د غریبۍ له وجهې نن له تنگهواره وځي
دا سړی گورئ دا په منډه چې له ښاره وځي
شمس الرحمن ناتار

دا مې غرق کړی سمندر دی زړه کې
دا چې د اوبښکو قطارونه مې له شماره وځي
کریم الله کریمي

نور دلته نه راننځه ده ښار ته ستا لپاره
کله چې گورم تاته زړه مې له تگاره وځي

مبین اظهار

لکه محب د دنیا په عشق کی مه غرق یږه

کنه لکه عزیزی دحقیقی عشق له کار او باره وځي

محب الرحمن عزیزی

۱۳۹۷

کال

غزل

جنګ د نن او د سبا که د پرون دی

وژل شوی دواړو خواوو ته پښتون دی

عزت الله خواب

له فرض موخ نه جنازې دې پکې ډیرې

دې هیواد کې خوشحالي هم زړه چادون دی

کریم الله کریمي

بیر سر خیرې گریوان کوڅو کې گرځم

پیدا شوی مو تر منځه بیا پیلتون دی

رفیع الله قاسمی

د پښتو او پښتنو تحفظ غواړي

پښتونخوا کې یو سپیڅلی شان لاریون دی

حمیدالله هاند

انشاء الله وطن مې بیا به ښه سمسور کړي

دا پاچا رښتیا تیاره کې سباوون دی

مبین اظهار

د هغې د مخ شغلي پکې ښکارېږي

د سپوږمۍ سره يې کړی بيا تړون دی

شمس الرحمن ناتار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې هميشه مو په مخونو ستوماني داسې وي
 زه به څه نه وایم خو مړه زنده کي داسې وي
 اسير مشواني

زما پچي جها د ته ليري دا پنځله نه ځي
 دغه دو که ده که رښتيا دغه مشري داسې وي
 خديجه سهار

منم مټين دې کړم په ځان لار دې راوښودله
 بيا دې وروسته ليونی کړمه نيکي داسې وي
 حميدالله هاند

لکه کلاب چې د يوې ورځې په بوتي کې وي
 د ځينو خلکو په والله چې انتګي داسې وي
 فرهاد صافي

چې د ولس په وينو ګڼه خپل بچو ته کوي
 فيصله تاسو وکړۍ ته او خدای سړي داسې وي
 توحيد سهاک

لکه په ماچي څومره درد ستا په بيلتون کې تېر شو

ياره دا ستا دې هم دردونه په زړگي داسې وي
 رفيع الله قاسمي
 چې کړم راجمع دا ستاخ ته کتاب خبرې
 رانه شي هيرې بس زړگيه عاشقي داسې وي
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل
 چې خازې شني مې په قبر وي ولاړې
 که غلام مړوم راحي تو کي پرې لاړې
 غني خان
 جنتونه جنتونه جنتونه
 دا که دښتي دي که غرونه او که شاري
 شمس الرحمن ناتار
 کومکونه دې یتیم په نوم راوړي
 دې ظالم ورباندې خبني کړلې داړې
 ويس احمد عمرخيل
 بس له هغې په مانا د ژوند پوه نشوم
 په سلگو سلگو چې زما له خنکه لاړې
 حميدالله هاند
 کبرجنې د خواني ارمان دې واخله
 ته چې هر مازديگر ما له خدايه غواړي
 کفايت الله مظلوم يار
 چې په مينه دې پيسوي وطن خرڅ کړ

د بدبخته پسي مورې چې و نه ژاړې
 مبین اظهار
 ای دغه مشر دی سپه رشوت خور وه
 لار شه تويي کړه په قبر ورته لارې
 خدیجه سهار

۱۳۹۷

کال

غزل

چې زما مرګ هم يو نا ترسه انسان رانه وستو
 کوم يو ارمان دی چې پي ماله ارمان رانه وستو
 محمد گل منصور
 د دعا گانو چيغې زمونږه پاس اسمان ته لارې
 له تندي مره شو خو اسمان مو باران رانه وستو
 مبین اظهار
 چې د پيلتون روژې پرې ماتې کړو جانانه دواړه
 لکه چې رب په دې جهان دا اذان رانه وستو
 حميدالله هاند
 ما خوله خدايه په لمانځه او دعا گانو غوښته
 قسمت ناخوانه وه چې ماله پي جانان رانه وستو
 توحيدالله سهاک
 د کوندي شوې مور بچي قاتل خور بدو کې لار
 څنگه خفگان وه چې پي ما له خفگان رانه وستو
 نثارالله حضرتي
 وخته تبه شي وخته خاورې شي ذره ذره شي

چې په ژوندونې دې اه تللی انسان رانه وستو
شمس الرحمن ناتار
دا دومره لوی ظلم نوڅه له په ما تاسو کوئ
په ځنګدن کې یې هم ماله جانان رانه وستو
ویس احمد عمرخیل

۱۳۹۷

کال

غزل
ولې به نه کوي کیسې له ملغلرو سره
نن یې بیا ګډې دي شکرې له خبرو سره
عمر دراز مروت
ددې ملي پولیس د مرګ فتوا یې داسې ورکړه
دغه کافر دی دغه ولی له عسکرو سره
مبین اظهار
یو دوه غزله درې ټپې اویو رباب اخله
د کلي بر چینار ته څمه څوملګرو سره
نثار الله حضرتي
په وطن سر ورکوي دوی د تورو زغرو سره
ولې به نه ورځمه زه داسې عسکرو سره
ظهور ساګر
هغې جینۍ رانه په ټول کلي کې زړه وړی دی
هغه جینۍ چې اوس روانه ده ملګرو سره
مومن خاطر

غزل

ارمان دی چې دنیا کې ارمانونه پاتې کېږي
 دنیا ستا په هوس کې جنتونه پاتې کېږي
 سید خالد کنړی

چې کله درته وگورمه زه هم داسې کېږم
 احساس مې راژوندی شي خو خوبونه پاتې کېږي
 مبین اظهار

اوس هاغه شانتې نه يم اوس هاغه نشې نه کړم
 یارانو اوس له ما بلها جامونه پاتې کېږي
 حمیدالله هاند

جانان دې چې په هر محفل کې داسې نخرې وکړي
 جانان لپاره هر محفل کې زړونه پاتې کېږي
 ولس احمد عمر خیل

که مو ده مینه او محبت لاسونه ور که قسم ده!

جنگ به نه وی، له خلکو به د جنگونه پاتې کېږي

محب الرحمن عزیز

جنت ته د تلو لار د مور عزت لمونځ او روژه ده
 په داسې عملونو کې خوبونه پاتې کېږي
 نثار الله حضرتي

دا ولې چې د ستاسو چم ته خلک راځي کرانه

خالي ګوکل روان وي ترينه زړونه پاتې کيږي سلیم زنداني

۱۳۹۷

کال

غزل

يخه هوا او د چا ياد ماښام کې
ملګرو سم يمه برباد ماښام کې
فرهاد صافي

جانانه کله چې دې ونه ګورم
بيا مې زړ کې کوي فرياد ماښام کې
حميدالله هاند

د ورځې نشته دي خو بونه زمونږ
شبگيري مونږه ګړو برباد ماښام کې
ولس احمد عمر خيل

لراوړ ټول ترينه خوندونه اخلي
خو دلته تل جوړ وي فساد ماښام کې
سلیم زنداني

بيا مې د چا ياد په زړ کې راغلی
ځکه اوس ځکه د غم ياد ماښام کې
مبين اظهار

څنگه به بيا ګودر ته نه ورځمه

رانه چې وړي هر وختي ياد ماښام کې
نثار الله حضرتي

۱۳۹۷

کال

غزل

ژوند لکه باد پورې تړلی انځور
زما او ستا هم اوبو وړی انځور
شمس الرحمن ناتار
بيلتونه څه لوبې دې وکړې پرما
اوس مې دې خپل جانان خوړلی انځور
حميدالله هاند
تاته به ياد وي چې مويو ځای واخيست
هغه په اور باندې سيڅلی انځور
وايس احمد عمر خيل
ما د يو چا سره هم مينه کړې
ماهم د زړه کور کې ساتلی انځور
سلیم زنداني
پرېږده چې يوې شي پروا نلري
ما خيال کې زړه پورې نيولی انځور
نثارالله حضرتي
خدای شته د ډيرو جينکو خوښ شوی
ستا هغه ښکلې نازولی انځور
کلثوم وفا

په لیونۍ باندې به څه تیرېږي
ورسره ورور زما لیدلۍ انځور
عابد نثار

اوبنکې زما لکه باران ورېږي
یو کال نه پس مې دی لیدلی انځور
مبین اظهار ۱۳۹۷

کال

غزل
لکه ایمان د خلکو زړونو کې وي
داسې جانان د خلکو زړونو کې وي
اجل احمدزی

ستا د خبرو له اندازه داسې
ښکاري ایمان د خلکو زړونو کې وي
مبین اظهار

ارمان یې دا دی چې ما مه وويني
ځينې ارمان د خلکو زړونو کې وي
حمیدالله هاند

زه به ترې څنکه سترگې واړومه
لکه خفکان د خلکو زړونو کې وي
ویس احمد عمرخیل

داسې مې ته په زړه کې اوسې ګرانه
لکه ارمان د خلکو زړونو کې وي
سلیم زنداني

تمامه ورځ په مسجد کې اوسي
لکه قران د خلکو زړونو کې وي
مختیار عمري

لکه د وني پاني دومره ډير زيات
 د چا ارمان د خلکو زړونو کې وي
 نثار الله حضرتي

۱۳۹۷

کال

غزل

زه څه نه وایم څه ته یې را په یاد کړه
 مامې خپله ځواني چا پسې برباد کړه
 عبدالمعروف سباوون

درېسې ټوک ټوک رنګ شوی یم صاحبه
 خاورې پي پي راوړه ما اباد کړه
 هدایت ازموڼ

خدایه ته زیور د سولې ورنصیب کړه
 نور په امن بنایسته زموږ هیواد کړه
 سلیم زنداني

ماته مه وایه چې څو دواړه مکتب ته
 ته دې خپله بکسه واخله خدای دې بناد کړه
 مختیار عمري

راشه زما په زړه کې سم یکه زار و کړه
 په هر بیت کې مې د مینې زور را یاد کړه
 مبین اظهار

ژوندون دې ټول په جدایي کې تیر شو
 ځکه غمونه هم له تاسره د ټول عمر فریاد کړه

کفایت الله مظلوم یار

۱۳۹۷

کال

غزل

ته پرېږده زه اخته په ویر دځان یم زمانې
 بې خو که یم دردېرېمه افغان یم زمانې
 حضرت الله پرهر

دا ستا د زړه مېر نه مې چې کله تواب کړی
 نصیب سره له هغه وخته وړان یم زمانې
 مبین اظهار

د هر افغان دښمن چې له کړيوانه ونیول شي
 د داسې وخت راتللو په ارمان یم زمانې
 حمیدالله هاند

دا چې جیګې سترګې ګرځم په هر ځای کې
 که غریب یم بیا افغان یم قهرمان یم زمانې
 صداقت ساحل

هم لعل یمه الماس یم هم گوهر یم هم بکلت
 دا څومره قیمتي څومره ارزان یم زمانې
 سلیم زنداني

څوک لاس نه مې کشکاري څوک کړيوان نه مې کشکاري
 په یو دوو کې جام پاتې یم حیران یم زمانې
 نثار الله حضرتي

کال

۱۳۹۷

عابد نثار

غزل

بخت کوره چې دا خو کلونه مخکې مې پرلپسې
 تر اوسه لا په هغې جينۍ گران يم زمانې
 احسان الله زيارمل

ددغه وخت کافرو ته کافر ښکارم ملگرو
 د يو الله بنده يم مسلمان يم زمانې

سخته لمحۀ د انتظار ده شپه ده
 خړپکه مې پورته له پرهار ده شپه ده
 الماس دراني

زه او ملگري ښه بنډار مو جوړ دی
 رباب منگۍ دی او سيتار ده شپه ده
 ظهور ساگر

پنډ پنډ شعرونه يې راوړي ددې ښار ښاپيرو
 ددغه کلي بر کودر کې يکه زار ده شپه ده
 مبین اظهار

زه لیونۍ لیونۍ گرځمه د یار په چم کې
 ځکه له ما نه یار بې زار ده شپه ده
 مریم لیونی

ستا یاد دی زه يم ترې اوبښکې دې اشنا
 د ژمي سوړ باد زړه بې قرار ده شپه ده
 کفایت الله مظلوم یار

لکه شیشه ځان ته هر څه مه وهه
 ژړنده د پلار ده خو په وار ده شپه ده
 سلیم زنداني

غزل

قاضي ته ووايه ته دا پيژني
د محبت د غل سزا پيژني
بخت زاده دانش
د محبت كفر خپل حد نه لري
خو محبت كې ته رڼا پيژني
عابد نثار
راته په سرو سترگو ژړېږي جانان
راته وايي ته د زړه درزا پيژني
ويس احمد عمر خيل
چې له وطنه يې كافر ليرې كړل
ملا صيب ته داسې پاچا پيژني
مبين اظهار
چيرته د مينې كيسې لولې كنه
مجنون دې پېژنده ليلې پيژني
احسان زيارمل
هغې يو چاته ډير په نار وويل
ته مې د ژوند هغه پاچا پيژني
مومن خاطر

هغې ته ووايئ دا دومره کمزوری نه ده
هغې ته ووايئ چې دا ټوله دنیا پیرني
مختیار عمري

۱۳۹۷

کال

بیټونه

خوب به خفه وي خوڅه و کړم نه مې راځي
ای زه چې وځاندمه سترگو نه اوبه مې راځي
هدایت ازموڼ

ریباره حال د جانان را که چېرې بې تاب یمه
نن مې په زړه زخم له سترگو نه اوبه مې راځي
ویس احمد عمرخیل

زه چېرې په تاباندې د کله مټن شوی یمه
د هغه وخته زما سترگو کې خوب نه مې راځي
مختیار عمري

زه چېرې یم تللی دې سفر ته ای د کلي خلکو
اوبه چېرې هم څښمه دا ستاسو ښه په زړه مې راځي
مبین اظهار

کال

۱۳۹۷

غزل

په مخ چې دې خالونه په قطار وه داسې نه وه

بس خوشې زما تاته انتظار وه داسې نه وه

عنایت عابد

دا نن چې خومره کش لري باروت په دې وطن کې

یو وخت چې د بنگپو کاروبار وه داسې نه وه

احسان زیارمل

دا ستا په لیدو چې به په وار وار مړ کیدمه

لیدل دې هم د مینې په اقرار وه داسې نه وه

نثار الله حضرتي

پرون مې د گودر په طرف داسې نظر وشو

بس شمار د جنکیو په کتار وه داسې نه وه

عاصم ساجد

په زړه زما د اوښکولوی تگار وه داسې نه وه

بس ستا جفا وفا او که سنگسار وه داسې نه وه

مبين اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

په نامه د ذوالجلال مې دې قسم وي
چې سبا بېگانه دا ستا راسره غم وي

خالد شينواری

د ادم اولاد به دغسې ځورېږي
چې په ټمکه کې يو څو دانې غم وي

عابد نثار

ستا په فکر کې خو نورو ځای نيولی
زما فکر سره هر وخت دا ستا غم وي

ظهور سهاک

هغه ورځ چې دستمال و بل ته ورکړي
هغه ورځ به مو په کلي کې ماتم وي

عبدالباسط کليوال

که نفرت يوه ذره وي نو هم ډير وي

محبت چې خومره ډير شي بيا هم کم وي
 سليم زنداني
 هغه خاورې مې پلو کې وې ساتلې
 چې پرې ايښی دې لاليه ستا قدم وي
 کلثوم وفا

۱۳۹۷

کال

غزل
 باغ کې د مې جينۍ شاگرد يمه
 زه هم د يوې جينۍ شاگرد يمه
 مجنون منگل
 ماته يې زده کړی ده د سترگو جنګ
 بس د ليونۍ جينۍ شاگرد يمه
 مبین اظهار
 زړه په اللو اللو ور مې کړ
 داسې د ورې جينۍ شاگرد يمه
 ظهور ساگر
 زه ليونۍ ځکه ليوتوب کوم
 زه د ليونۍ جينۍ شاگرد يمه
 نثار الله حضرتي
 هغه يادوی چې مې گودر کې ډير

زه د هغې جينۍ شاگرد يم

حميدالله هاند

پوه يې چې د مينې په مذهب كړمه

بس خو د هغې جينۍ شاگرد يم

عابد نثار

لږ مې په غرمه كې خوب ته پرېږده

درس وايم د شپې جينۍ شاگرد يم

رفيع الله قاسمي

۱۳۹۷

کال

غزل

هسې دزړه په زور مې مه يادو

بس دی جانانه نور مې مه يادو

نيکل

ماته چې هرڅه هرڅه وايي وايه

خو بس دې گراني مور مې مه يادو

مبين اظهار

زه تابعدار دې يم هر وخت راشي

مر که قربان شم ورور مې مه يادو

ظهور سهاک

صفت کوه مې په غزل کې ډير ډير

خو اوربل خور راخور مې مه يادو

حميدالله هاند

اخلم پښتون يم د رقم په زور دې

په خپل بدل کې خور مې مه يادو
 د غريبي دې خدای نامه ور که کړي
 پيغلو د زړونو شور مې مه يادو

عنایت عابد

۱۳۹۷

کال

غزل

چامې نيولي د خپل زړه په دروازه کې گوټې
 ځکه زه ژاړم ما اخيستې دي بانه کې گوټې
 مبین اظهار

شي به پخپله د غمونو تیکدار لالیه
 پام چې ونه وهې د چا په معامله کې گوټې
 سلیم زنداني

خومره ښایسته وه خومره ښکلې ښکاریده ورسره
 ما چې یو چاته وې اخيستې ښجاره کې گوټې
 نثار الله حضرتي

زما دیدن ورباندې حق حلال دوی جرم گني
 رانه اخيستې دي قاضي په عريضه کې گوټې
 وېس احمد عمرخیل

نن مې يوه کونډه مور په ښار کې په سودا وليده
 خريد ته ناسته وه وهلي يې پټه کې گوټې
 عاصم ساجد
 مړه ما ټول عمر تاوان کړی زه داسې يم
 لکه مجرم نه چې څوک واخلي عريضه کې گوټې
 حميدالله شيرزاد

۱۳۹۷

کال

غزل

عشقه سودا به دې په خووشي
 کيږي خو نه که په کيدووشي
 شرر صافي
 خومره به واخلي شکرانه زما نه
 ملا که دا په تعوزووشي
 عنايت عابد
 زما د خوښې رنګ په خو دې کا کا
 دا سپين کفن دا به په خووشي
 وایس احمد عمر خیل
 د عشق لمبويمه سيڅلی ياره
 زما به علاج ستا په ليدووشي
 حميدالله هاند

زه اظهار درته د مينې وكرم
 خو چې ستا خولې نه راته هو وشي
 عبدالباسط كليوال
 ته مه ځه رانه بيرته راشه كنه
 مې زړه مې ژوندی ستا په ليدو وشي
 رفيع الله قاسمی

۱۳۹۷

کال

غزل

يو شئ يو ځای شئ د خپل ژوند ترينه پوښتنې وکړئ
 پښتنو وخت رارسيدلی ترې غوښتنې وکړئ
 اوبښکه اميل
 ماته له خپله ځانه گران دی چې هغه ته به هم
 گران يم که نه ورشې تپوس تاسې ورځني وکړئ
 حميدالله هاند

دوه ورځې ژوند ده پام د چا د زړه ازار وانځلئ
 دوه ورځې ژوند ده هسې نه چې تيروتنې وکړئ
 عبدالباسط كليوال

خير که فضا ته رسيدی نشي د نورو په څير
 بس دومره وکړئ چې له غرونو اوښتنې وکړئ

سلیم زندانی

ورشی غني بابا ته مونږ ته پي خدمت کړی دی
 ورشی لاسونه ورته ښکل کړی ترې مننه وکړی
 عنایت عابد

۱۳۹۷

کال

غزل

څه بې خوفه بې خطرې زنده گي وه
 ماشومتوب ډک له ثمره زنده گي وه
 ذاهده سبا

زه د ستا او ته زما وې ماشومان وو
 څه ښه وخت و بختوره زنده گي وه
 عبدالباست کلیوال

څومره خوند وي د جانان سره په خوا کې
 ماشومتوب کې مې بې غمه زنده گي وه
 خليل الرحمن رحمانی

د یو څو ښکلويارانو سره یو ځای
 په خوښۍ به مو اکثره زنده گي وه

صداقت ساحل

نه جنگونه وه نه غم نه اندېښنې وې
ډیر نږدې موای دلبره زنده گي وه
ظهور ساگر

لکه څوک د چا تر خیاله چې ژوندی وي
زما هم د چا تر دره زنده گي وه
احسان زیارمل

ته چې نه وې زه په روغې مجنون وم
لیونو غونډې بې سره زنده گي وه
مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

څومره چې زه یم درېسې دومره په تا کې نشته
ما غونډې قدر دې ادې او په ابا کې نشته
عبدالباسط کلیوال

د هر چا سترگو کې لټون د محبت مه کوه
گوهر دریاب کې وي سړپه په صحرا کې نشته
هدایت ازمون

اول پرې سوچ وکړه بیا مینه مې په ټول وتله
قسم دی دومره مینه هیڅکله په چا کې نشته
عنایت عابد

زه یې له غمه مرم خودی مې هیڅ پروا نه کوي
ملگرو گورۍ ټکي مینه په اشنا کې نشته
مومن خاطر

زرگی د ښکلو بې غرضه دی هیڅ طمعه ترینه

د وفامه کوه وفاقوله دنیا کې نشته

حمیدالله هاند

ملاصیب څه زما د مرګ فتوا دې ولې ورکړه
دومره اسلام مې زړه کې خښ دومره په تا کې نشته

مبین اظهار

څومره په ناز او په نځرو باندې روانه یې ته
ته چې دقت ته ځې نو دا خوستا حیا کې نشته

ویس احمد عمرخیل

ای بې ایمانه پاکستانه د انگلیس بچیه
نوم اسلامي لري خو لږ اسلام په تا کې نشته

خدیجه سهار

۱۳۹۷

کال

غزل

خبرو کې خطا شوه وارخطا شوه رانه لاره
په مینه کې چې ښه ډیره ملا شوه رانه لاره

طاهر صافی

چې ومې کړ اظهار د محبت په وچو شونډو
له ډیرې خوشحالی نه په ژړا شوه رانه لاره

مبین اظهار

زه هم حیران شوم چې د کوم جادو کړ وکړل
بس کله چې له ما سره پخلا شوه رانه لاره

عنایت عابد

زما دغه سپیره قسمت ته وگورئ ملګرو
همغه شهزادګۍ چې مې لیلی شوه رانه لاره

مومن خاطر

ویل یې ته مې ژوند یې ته مې ځان یې

همدې سره ملگرو په ژړا شوه رانه لاره
 سلیم زنداني
 ددې په سر راپورې کړ تهمت د کلي خلکو
 خبر په ماچې دا ټوله دنیا شوه رانه لاره
 حمیدالله هاند
 زما بدبختي گوره راسره وه زما نه وه
 زما بدبختي گوره چې زما شوه رانه لاره
 احسان زیارمل

۱۳۹۷

کال

غزل
 ځمکې ته اسمان رانږدې شوی وو
 خوا ته مې جانان رانږدې شوی وو
 عوض ارمان
 څنگه به مې هغه صحنه هیره شي
 خوا ته مې ارمان رانږدې شوی وو
 وېس احمد عمرخیل
 زړه ته مې درمان رانږدې شوه وو
 وایم یا قربان رانږدې شوی وو
 توحید سهاک
 ماچې د جانان سترگو ته وټکل
 زړه ته مې جانان رانږدې شوی وو
 ریحان ساحل
 زړه مې درزا وکړله د یار خوا کې

دومره په ايمان رانږدې شوى وو

صداقت ساحل

لپه کې چې څو غږپه اوبه ورکړې

تږى د پيايان رانږدې شوى وو

هدايت ازموڼ

ښه وه چې ټوپک کې يې مرمى نه و

مرگې مې په قرآن رانږدې شوى وو

عبدالباسط کليوال

زه به ورته غاړه غاړې ورشمه

ماته لکه ځان رانږدې شوى وو

ظهور سهاک

کال

۱۳۹۷

غزل

لکه دور چې وي راوتی له درياهه

انتخاب د محبت کاله خرابه

نظيرالحق قريشي

خدايه ته يې د حياء ساتنه وکړې

پښتني خویندې دې نشي بې حجابه

عابد نثار

هسې نه چې پلار دې بيا له ژرندې راشي

منگى پورته کړه او منډې واخله شابه

عبدالباسط کليوال

محبت دومره اسانه کار خو نه دی

محبت کې ځان ساتنه له ستر عذابو

خليل الرحمن رحمانی

دغه ووژنىء دا مړ کړىء دا دښمن ده

دا خبرې ټول راوتي له کتابه

مبین اظهار

خدای لپاره یو څوک لاس را کړی ډوبیږم

خدای لپاره ما در کش کړی له گردابه

احسان زیارمل

زه خو هسې فدا نه یم ستا په حسن

بنکلي مخ دې خلا زیاته له مهتابه

حمیدالله هاند

رسیدل درته د تېر وجود نشي

یه ارمانه یه د اوږي پرک سرا به

۱۳۹۷

هدایت ازمون

کال

غزل

ستا چې واده وه تماشې وې جنګۍ تاویدې

زه مې کیدم د مرګ سلګۍ مې په مری تاویدې

جاوید ودان

زما د اوښکو پروا گیر په ښار کې نه و خدایه

ستا د اسمان اوبو ته هر لاس کې چتری تاویدې

هدایت ازمون

د ښځو جنګ وه څه عجیبه تماشه شروع وه

ځینو ویښتان شو کول ځینې په بلی تاویدې

عنایت عابد

ملګرو څه انقلاب اوڅه جګړو کی درسونه ویل

په صنف کی به ناستو په سر به مو مری تاویدې

محب الرحمن عزیز

د وخت مفتیان او جهادیان هم پکې ډیر ښکاریدل

هلته چې شرنک وو د پيالو اوپلی می تاویدې

سلیم زنداني

ساده ناداني لیونی په غرونو واوښتي خو
په نازک زړه مې ستاله غم د اور کړی تاویدې

غیرت مخلص

زه یې لیدلی په کوڅه کې وم که څه کیسه وه
د بام په سر چې ښکته د باسط خورکي تاویدې

عبدالباسط کلیوال

یو ځلي گرز شو بمباري مو ماشومان ووژل

یو څو بدرنگه تیاري مو په بلی تاویدې

ظهور

غزل

ستري کارونه اوږدې ورځې بل روژه خانه

مسافری ته دې پام واړوه راځه خانه

کریم سلطاني

د چا ابا دچا ادې د چا خورکي مړه شوې

دلته جگړه ده دلته غم هره شپه خانه

مبین اظهار

مونږه بلها بلها دردونه تیر کړل و موژړل

مونږ هم بلها جنازې یوړې په اوږه خانه

حضرت الله پرهر

ولې مونه پرېږدي چې یوبل ته مونږ ورسېږو

زه په هغې مټین په ما باندې هغه خانه

غیرت مخلص

ډیر خلک وایي د روژې وي هر ماښام اختر

خو چې ته نه یې د اختر نه وي مژه خانه
 سلیم زنداني
 له مجبوریت نه مسافر وي بل وطن کې گرانه
 اوس مجبوري دې ختمه شوې ده راځه خانه
 خلیل الرحمن حماني
 دلته رقيب کډه راوړې ده ډیر خیال به ساتي
 دلته چې هر ځلې راتلې په دې کوڅه خانه
 عنایت عابد
 تاته په یاد شي هغه ورځ چې دې ويلي راته
 هر مازدیگر زمونږه کور خوا ته راځه خانه
 ولس احمد عمر خیل

۱۳۹۷

کال

غزل

خیرات په زوره رانه غواړي د قلنک په نامه
 زمونږ کوڅې ته ځي راځي د یو ملنک په نامه
 سهر گل امیرزی
 سوله دې ور که شي په سوله کې نوڅه گټه ده
 راځی چې پورته کړو جامونه نن د جنک په نامه
 احسان زیارمل
 ریار دې خدای په توپ سوری کړي دو که باز وخته
 ډیر څه یې ووهل له ما د غمړنک په نامه
 توحید سهاک
 دا خلک نه د انسانیت او اسلامیت نه خبر
 دا خلک هسې ځان وژني کړي د جنک په نامه
 عنایت عابد
 مدام دې یاد پکښې ویده وي که باور دې کیږي

داسې سينه کې څه د زړه پالنې په نامه
 سليم زنداني
 خو چې شړلی مو کافر نه وي له گران هيواده
 مونږ افغانان دا ځل يو يون کړود غورځنګ په نامه
 خليل الرحمن حماني
 عجيبه خلک دي عجيبه شان فکرونه لري
 عجيبه زړونه خوري هميش د غمړنک په نامه
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

د ژوند ميچنه گرځوم ورځيني اوږه راباسم
 تېره په ځمکه تکه کومه او اوږه راباسم
 احسان زيارمل
 رقيه واوره که د يار سره مې وليدلې
 رقيه واوره په قسم درنه ماغزه راباسم
 عنايت عابد
 زه چې غزل ليکم نو تل به داسې چل کومه
 يواځې کينېم له کوټې نه ټول واړه راباسم
 نثارالله حضرتي
 که پرې ستا نوم ليکلی نه و بيا مې هيڅ مه بخښه
 راځه جانانه د سپني مې درته زړه راباسم
 سليم زنداني
 د کلي خلکو بدمعاشۍ ته مې ملا وتړله

د کلي خلکو له هر چا په زه خرمن راباسم

عبدالباسط کليوال

جانان وماته هره ورځ په سترگو شنو راگوري

سکاره په ټمکه ټکوم ترينه رانجه راباسم

ويس احمد عمرخيل

بي وفان به خپل وجود نه ستا يادونه ورک کړم

بي وفا ما چاقو راخيستی دا خپل زړه راباسم

غيرت مخلص

مټين پرې يمـه خو هغې ته يوه ټوکه ښکاري

اوس نو مجبور يمـه سيني نه ورته زړه راباسم

عابد نثار

کال

۱۳۹۷

غزل

کـبرجنه شـوه دنـيا مـزه پـي لـاره

حـوصله شـوه وارخطا مـزه پـي لـاره

نجيب عامر

د دنيا په خوشـحالـيو زه پوه نشوم

مـرورـه شـوه لـيلي مـزه پـي لـاره

ويس احمد عمرخيل

اوس د نورو غلامـي کـړي تـرينه تـيرـشه

ډير بي خونده شو ملا مـزه پـي لـاره

سلیم زنداني

چې يو ځای وو جار قربان نه پي وم سترې

چې له مـانه شـوه پناه مـزه پـي لـاره

توحيد سهاک

اوس مې زړه وړېسې نه خوږېږي گـرانه

درته وایم په رښتیا مـزه پـي لـاره

عنایت عابد

يار زما و اوس د نورو سره گرځي
 زه دلبره دا ستامزه يې لاره
 ظهور ساگر

خوند خو هغه و چې مونږ سره پخلا وو
 اوس ترې جوړه شوه بلا مزه يې لاره
 غيرت مخلص

اي راځه چې نور موږ دواړه لاس ترې واخلو
 يارانۀ مو شوه په غلامزه يې لاره
 احسان زيارمل

دا ستا سترگې مې په سترگو کې نيولي
 اوس شوه هسپې بې حياء مزه يې لاره
 مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل

پرېږده چې لمبه وسوځي لمبه شي زړه مې اور واخلي
 سترگې مې پرېږده چې په سترگو کې دې کور واخلي
 غيرت مخلص

خير که شاعريمه شاعر به يم اديب يم کنه
 داسې په تنک نظر راگورې خدای دې زور واخلي
 نثار الله حضرتي

بازار ته لارمه او تاته مې رانجه راوړل
 دادې په سترگو کړه چې سترگې دې لږ تور واخلي
 عاقل بهار

خدای شته چې څومره دعاگانې کوم مظلوم ولس ته
 لا پکښې جنک زيات شي او لا پکښې جنک زور واخلي
 کلثوم وفا

بيگاه مې پلار ته ستا په سر دومره زاري کړيده

په دې خاطر چې اشنا ستا کلي کې کور واخلي
 ظهور ساگر

که هرڅو ستړی او ستومان وم چې تر کوره راشم
 د بچي غږ سره ستړيا مې رانه مور واخلي
 سليم زنداني

بنـکـلو دا واورۍ عاشقان درنه خفه نشي نور
 هسې مجبور نشي خولگۍ درنه په زور واخلي
 عنايت عابد

زما دې نوي عاشقانو ته پيغام دادی
 د چا چې سپينې خولې ته زړه وشي په زور واخلي

۱۳۹۷

حميدالله شیرزاد

کال

غزل

په نیمه شپه وهي سلگۍ لیونۍ
 د یو چایاد کړه لیونۍ لیونۍ
 جمال الدین ثاقب

بیا به د ډیرو خلکو زړونه یوسي
 بیا ده ولاړه په بلۍ لیونۍ
 عبدالباسط کلیوال

دایگاه شپه ځکه تورتم غوندې وه
 دایگاه شپه کې وه سپورمۍ لیونۍ
 عنايت عابد

نورې د چيغې وس هم نه رسيږي
 داسې په خوله شوله گونگۍ لیونۍ
 کفایت الله مظلوم یار

مورې یو ځل یې راته وغواړه ته

هسې نه کوچ وکړي کوچی لونی
مبین اظهار

۱۳۹۷

کال

بیتونه

د جهل په تیاریو کې بنسټګري لږه پښتانه
چې خپله کړي په نه کیسه جګړه پښتانه

سلیم زنداني

بس دغه یو عادت پکښې پخوا نه دی راپاتې
همیش کوي یو بل سره جګړه پښتانه

ویس احمد عمرخیل

دا خومره عجیبه بنایست درکړی خدای جانانه
چې هر ځای کړي خبرې ستا په اړه پښتانه
غیرت مخلص

کال

۱۳۹۷

غزل

غم او اندېښنو کې مبتلا کړمه
ژوند په فلسفو کې مبتلا کړمه
نثار الله حضرتي
خوږم د بدن غوښې د یارۍ په نوم
داسې دې دردو کې مبتلا کړمه
مبین اظهار
هسې دې مټین کړمه په ځان باندې
هسې دې کیسو کې مبتلا کړمه
غیرت مخلص
رب دې پاکستانه تا تباہ کړي نور

زه دې په جگړو کې مبتلا کړمه
 کفایت الله مظلوم یار
 ته خو مې غم نه کوې یاره اوس
 غم خو دې شعرو کې مبتلا کړمه
 ظهور ساگر
 گل غوندې ځواني یې رانه وخوره
 حسن دې نشو کې مبتلا کړمه
 کیهان حقپال
 لوی شوم انقلاب او په جنگونو کې
 ځکه په غمو کې مبتلا شومه
 خلیل الرحمن رحمانی

۱۳۹۷

کال

غزل

ما چې په مینه کې په چا باندې اعتبار کړی دی
 هغه سړي ډیر په خوره پسته گوزار کړی دی
 ثنا سحر
 کلونه تیر شول زمانه تیره شوه
 مالیوني یې لا تراوسه انتظار کړی دی
 کیهان حقپال
 دوی خود سولې پیغامونه رسول نړۍ ته
 لاسونه یې مات شه چا په دې کوترو وار کړی دی
 حضرت الله پرهر
 لکه یعقوب نظر مې لار درېسي سترگو څخه
 لکه یوسف جانانه ستا مې انتظار کړی دی

حميدالله هاند

زه چې عاشق وم ما ډيرى ډيرى غمونه كول
ما مې په خپلې معشوقې ډير اعتبار كړى دى
خليل الرحمن رحمانى

يوه جينى دې ترقيامته پورې بناده اوسي
يوې جينى راته شپږ كاله انتظار كړى دى
عبدالباسط كليوال

نن يم خوشحاله دغه ورځ راباندې بڼه تيرېږي
ما دښايسته ليلې د ښكلي مخ ديدار كړى دى
عافل بهار

د ورځې سوچ د شپې سوچونه ته پوهېږې كه نه
جانان په ما باندې د خپل زړه نه كوزار كړى دى

۱۳۹۷

ويس احمد عمر خيل

كال

غزل

پنځله مې خپل ژوند ته خطرونه جوړول
ته ناسته وې او ما دې انځورونه جوړول
غزن نيازی

يو زه وم يو قلم وه بل ستا ياد او گڼاچپه وه
څه كيف وه چې ستا ياد ته مې شعرونه جوړول
مبين اظهار

د امن په كيسو كې هيڅوك نه وه دې وطن كې
د گټو په خاطر به يې جنگونه جوړول
حضرت الله پرهر

چې بيا ورته كوم ښكلي ناڅاپي دننه نه شي
بيگه مې دې خپل زړه ته ديوالونه جوړول
ظهور ساگر

بس ودې كړ انكار اوس دې زما زړې تالا كړ

بس هسې مې کوزدې تاله گلونه جوړول
غیرت مخلص

مصروف ومه ملگرو هسې نه چې ځکه مند شئ
نچار ماما سره مې تابوتونه جوړول
عاصم ساجد

ته لارې خو ما بیا هم خپل زړې کې وې ساتلې
په ماته ائینه مې تصویرونه جوړول
عنایت عابد

جانانه ستا کیسه هم زلیخا نه پسې اوږده شوه
جانانه ستا کیسې ته مې لفظونه جوړول
نثارالله حضرتي

د چا دراتلو ورځ وه او دا چا ته انتظار وې
چې ورته لاسو باندې نقشونه جوړول

عبدالباسط کلیوال

کال

۱۳۹۷

غزل

مازديگر تیر شولو لمړه په غرغړې دی
وخت پوره شو انتظار ستا د وعدې دی
فرمان الله دانشیار

دلته اوس یاره د خوبونو نړۍ مړه شوه
خیال کې سترګې دي یادونه دي او شپې دي
مبین اظهار

چې پروڼ ستا په مړو سترګو لگیدلی
نن یې وگوره اعلان د جنازې دی
کیهان حقپال

نه نه، نه څنښمه شراب دا خو حرام دي
دا کیلاس او دا بوتل دې میکډي دی

ولس احمد عمر خيل
 عشقه زه خو دې بد نام كړمه نور خير دى
 هر وخت مه وايه چې وخت د ميكدې دى
 حميدالله هاند
 خه عجيبه مجلس جوړ شوى دى د خو پيغلو
 يكه زار دى درد ته ناست خوك په پتي دى
 زكيه درد

۱۳۹۷

کال

غزل
 په تا باندې مښته يم صغفه ليونيه
 راځه چې خفه نشي د يار غمه ليونيه
 کلثوم وفا
 دا هم د چا حياء ده او دا هم د چا عزت دى
 گيږي چې دې خوا کې هغه ډمه ليونيه
 حضرت الله پرهر
 خبرو ته غور مه ږده ته د خلکو پروا مه کړه
 راځه زمونږ تر چمه زه درځمه ليونيه
 ظهور ساگر
 راځه يو قسم ته وکړه يو زه درته کومه
 پرېږدو به نه يو بل دمرگ تر ډمه ليونيه

احسان زيارمل

دا ستا د لاسهداسې شوم دا ستا د لاسه پرې شوم
 دا ستا د لاسه زخم مې گندمه ليونيه
 نثارالله حضرتي
 دا زه يم چې ديدن پسې دې کډې گرځومه
 او ته يې چې گرځېږې تل بې غمه ليونيه
 کپهان حقپال

۱۳۹۷

کال

غزل

ژونده زنده گي له تا مې زړه تور دی
 نه دې کرم ياري له تا مې زړه تور دی
 توحيد سهاک
 ای ستا چې پکې لږ ستاينه ونشي
 داسې شاعري له تا مې زړه تور دی
 مبین اظهار
 ماته خو مې خپله لغمانی بڼه ده
 تورې پنجابی له تا مې زړه تور دی
 عاقل بهار
 داسې کونده بڼه يمه بغير له تا
 مرشي شراي له تا مې زړه تور دی

حضرت الله پرهر

نور به دې يادونه زړه نه اوباسم

و به کړم خوارې له تا مې زړه تور دی

نثارالله حضرتي

صبر مې له حده تمام شوی دی

نه کوم یاري له تا مې زړه تور دی

ویس احمد عمرخیل

بنکلی ماشومتوب وه چې له هر غم نه بې غمه وم

ور که شې خواښي له تا مې زړه تور دی

کیهان حقپال

تا چې دا جینی راته کوژده نه کړه

بس کنه بابي له تا مې زړه تور دی

عنایت عابد

۱۳۹۷

کال

غزل

په چغو باندې سروم په ژړا پاتې کیدم

چې ته به رانه تللې زه بې ساه پاتې کیدم

حکیم محمدي

د مینې لیوتوب چې نه وای زما ژوند کې

رښتیا که درته ووايم ملا پاتې کیدم

مبین اظهار

چې ته به مې ځنګل باندې ویده وې تر سهاره

زه وېچ به درته گرانې تر سببا پاتې کیدم

کیهان حقپال

په نه زړه دې د شونډو په سر وویل ایسار شه

په ښه زړه که دې ویلي وای رښتیا پاتې کیدم

حضرت الله پرهر

څه ته دې راته ووايه چې څه به مې کول

ځه ته ووايه زه نو بې له تا پاتې كېدم
 احسان زيارمل
 ديدن پسې د شپې به يې د كوره راوتم
 په ډكو ډكو سترگو به ليلې پاتې كېدم
 عنايت عابد
 د ژوند په مرحلو كې معشوقه مې درلوده
 چې دا به را نه لاره زه تنه پاتې كېدم
 خليل الرحمن رحمانې
 بې ساه به شوم بې ساه به شوم بې ساه به شوم جانانه
 دمينې له كاروانه چې تنه پاتې كېدم
 نثارالله حضرتي
 د سستا هغه را كړي پيغورونه را په زړه شي
 ترينه لار به راغلم هلته بيا پاتې كېدم
 ويس احمد عمر خيل

۱۳۹۷

کال

غزل

غټ او وړو له خولې يې بلکې نامه ختموم
 زه چې زلمی شومه وطن نه مې جگړه ختموم
 مجيب مراد
 زه چې ماشوم وم ما دغه فيصله کړې ده
 افغانستان کې به دا ديرش کاله جگړه ختموم
 مختيار عمري
 پرورد گاره نور دې امر عزرائيل ته کوه
 ژوند ختمومه نوره بس دی دا کيسه ختموم
 حضرت الله پرهر
 زړه مې رايه ک دی درته چغې که کو کارې وکړم
 چې مخامخ شوم درته خپله حوصله ختموم

ويس احمد عمر خيل
ای انتظاره ستا د سوري لاندې ژوند نه کوم
ای انتظاره ستا نامې نه زمانه ختموم
مبين اظهار

۱۳۹۷

کال

غزل
زړه مې مات دی زړه مې نيم دی کليوالې
په مثال د يو یتيم دی کليوالې
سیف الله همدرد
زما په خیال چې تاله ځانه سره وړی
په سینه کې مې زړه نيم دی کليوالې
نثارالله حضرتي
تاپسې مې زړه نری نری خوږېږي
ستا عذاب خومره عظیم دی کليوالې
خپله مور به درلېږمه ستا غوښتو ته
ستا واده ته مې تصمیم دی کليوالې

د تخيل شپه

غيرت مخلص

ته راځه چې کور او کلی دواړه پرېږدو
پاک الله رحمان رحيم دی کلیوالې
کيهان حقپال

درته وایمه سبق ښه ورته غور شه
دغه (ل) دی دغه (م) دی کلیوالې
غنایت عابد

لکه مار ورته مستي کړم پارو کړې
د ستا مینه راته یم دی کلیوالې
سلیم زنداني

۱۳۹۷

کال

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library